



EMIGRANTER

En värld är varje människa, befolkad av blinda varelser i dunkelt uppror mot jaget konungen som härskar över dem. I varje människa är tusen människor, i varje värld är tusen världar möjliga och dessa blinda, dessa undre världar är verkliga och levande fast ofullgångna, så sant som jag är verklig. Och vi konungar och furstar av de tusen möjliga inom oss är själva undersåtar, fångna själva i någon större varelse, vars jag och väsen vi lika litet fattar, som i sin tur vår överman sin överman. Otydligt anar vi deras kroppars famntag som ett vinddrag, en stämning i naturen och oss själva.

Som när den stora ångaren gått förbi på havet, långt, långt därute, under horisonten — vi ser den inte och vet inte om den förr vågorna når in till oss i viken först en, så ännu en och många flera som kommer brusande, befruktande, pulserar och dör bort tills allt blir stilla, detsamma som förut och ändå annorlunda. Och träden växer med en högre visshet och oro griper skuggorna på stranden . . . Vi ser den inte men vi vet att folk har färdats, att några av de möjliga befriats. Så känner också våra blinda när vi älskat.

GUNNAR EKELOF

dahlquist